

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010183
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216010183.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného C. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona o odvolaniach obžalovaného Jánoša Házihu, Okresného prokurátora Komárno (ďalej len prokurátor) a poškodeného Pavla Zakálu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19.03.2019, sp. zn. 2T/28/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 1. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania :
- obžalovaného C. T., narodeného XX.XX.XXXX,
- prokurátora a
- poškodeného D. Q., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného C. T. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

dňa 8. februára 2015 v čase okolo 13.00 hod. v obci Okoličná na Ostrove na ulici pred rodinným domom číslo XX fyzicky napadol poškodeného D. Q., narodeného X. novembra XXXX tak, že ho udrel päťou ruky do oblasti tváre, čím mu spôsobil pomliaždenie ľavého oka (očnej gule) s krvným výronom a opuchom okolo ľavého oka s malou odreninou nad očnicou vľavo, minimálna pneumoorbilita, hemosinus po preliačení bočnej steny čuchovej dutiny vľavo (fractura papyracea l. sin), ktoré si vyžiadali dobu liečenia cca 10 až 14 dní, s dĺžkou práceneschopnosti 10 dní, obmedzený v bežnom spôsobe života 3 až 5 dní.

Za to mu uložil :

- podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov,
- podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil,
- podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti: DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 942 436, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava v sume 581,66 eur.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaniami napadli :

- obžalovaný čo do všetkých výrokov a zároveň napádal aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo,
- prokurátor v neprospech obžalovaného čo do všetkých výrokov,
- poškodený.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania vytýkal súdu I. stupňa, že dôkazy vyhodnotil v jeho neprospech a to bez akéhokoľvek logického odôvodnenia, predovšetkým výpovede svedka E., ktorú vyložil v jeho neprospech, ďalej sa nezaoberal dôsledne výpoveďou poškodeného, že ho mali zbiť obaja T., pričom sa jednalo o útok jednej osoby. Ďalej uvádzal, že súd I. stupňa nevenoval pozornosť vyjadreniu poškodeného, ktorý vie o údere, i keď si nič nepamätá. Namietal, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s ustanovením § 10 odsek 2 Trestného zákona a s tým, že podľa jeho názoru skutok nenapĺňa zákonné znaky trestného činu výtržníctva. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, alternatívne podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a vec postúpiť priestupkovému orgánu podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania namietal skutkové a právne závery uvedené v napadnutom rozsudku. Poukázal na znalecký posudok znaleckej organizácie i výsluch MUDr. Moravského, PhD., ktoré súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho neuznal obžalovaného vinným aj za prečin podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, pretože aj diagnóza hemosínusu môže byť dôvodom na práceneschopnosť a liečbu viac ako 7 dní najmä s ohľadom na antibiotickú liečbu. Súd I. stupňa sa vysporiadal s ustanovením § 10 odsek 2 Trestného zákona. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1, 3 Trestného poriadku navrhol uznať obžalovaného vinným z oboch žalovaných prečinov a uložiť mu zákonný úhrnný trest.

Poškodený v písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom splnomocnenca, uvádzal, že svoj nárok na náhradu škody uplatnil pri svojom výsluchu a tento bol aj riadne vyčíslený. Navrhol zaviazat' obžalovaného k náhrade škody v sume 4375,80 eura.

Na verejnom zasadnutí procesné strany uviedli:

- obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, o termíne jeho konania bol riadne a včas upovedomený, preto bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti, prostredníctvom obhajcu zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktorý uviedol, že reagoval až na konflikt poškodeného s jeho otcom, nemohol konať z pomsty, odvolania prokurátora a poškodeného navrhol zamietnuť,
- prokurátor krajskej prokuratúry tiež zotrval na písomných dôvodoch odvolania, odvolania obžalovaného a poškodeného nepovažoval za dôvodné,
- poškodený sa na verejné zasadnutie nedostavil.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným, prokurátorom a poškodeným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku:

- nedošlo k procesným chybám charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného i poškodeného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu veci, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsah dôkazov, ktoré vo veci vykonal, po vyhodnotení ktorých zistil, že sa žalovaný skutok stal spôsobom opísaným v tzv. skutkovej vete

napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že napĺňa formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Predmetná trestná vec už bola v odvolacom konaní, keď predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa z 04.11.2016 (uznaná vina podľa § 156 ods. 1 a § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podmienený trest odňatia slobody 12 mesiacov na skúšobnú dobu 18 mesiacov) bol len na základe odvolania obžalovaného, zrušený uznesením zo dňa 25.04.2017 pod sp. zn. 1To/13/2017. V tomto uznesení odvolací súd poukázal na chyby a nedostatky prípravného konania i konania pred súdom, rozsudok považoval za nejasný a nepreskúmateľný.

Súd I. stupňa v konaní po vrátení spisu postupoval v intenciách odvolacieho súdu a v tomto smere námietky vzniesol len obžalovaný.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že odvolacie námietky obžalovaného i prokurátora - samozrejme každé iného obsahu - sa týkali hodnotenia dôkazov súdom I. stupňa, ktoré z pohľadu vznesených námietok nepovažovali za správne.

Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dostatočné dokazovanie aj vo vzťahu k následku - zraneniu, ktoré utrpel poškodený - a vychádzal z výsledkov zistených znaleckým dokazovaním znaleckej organizácie forensic.sk a výsluchu zodpovednej osoby na hlavnom pojednávaní MUDr. Moravanského. O tieto závery (rozpísané na stranách 4-5 rozsudku) oprel svoje skutkové ale najmä právne závery.

Prokurátor s argumentáciou, že diagnóza hemosínusu môže byť dôvodom na práceneschopnosť a liečbu viac ako 7 dní najmä s ohľadom na antibiotickú liečbu, sa domáhal toho, aby bolo konanie obžalovaného posudzované aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Takúto všeobecnú argumentáciu však nie je možné akceptovať, pretože je potrebné vychádzať z toho, čo bolo zistené konkrétne u poškodeného. Túto problematiku podrobne vysvetlil MUDr. Moravanský na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2019 s tým, že u poškodeného došlo k obmedzeniu v jeho obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 3 a maximálne 5 dní. Ak aj po tejto dobe pokračovala liečba u poškodeného, tak sa jednalo o liečbu antibiotickú bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Doba 5 dní v zmysle ustálenej súdnej praxe v žiadnom prípade nemožno považovať za dobu v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák.

Vychádzajúc z týchto záverov, o objektívnosti ktorých neboli zistené žiadne pochybnosti, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov správne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., keď na základe právnych úvah (strany 5, 6-7) zistil, že intenzita zásahu do telesnej integrity poškodeného nedosahuje intenzitu predpokladanú v ustanovení § 123 ods. 2 Tr. zák. Na tomto základe potom vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, pričom v podrobnostiach odvolací súd len odkazuje na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Odvolací súd považuje za správne právny záver súdu I. stupňa, že obžalovaný konaním opísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. keď fyzickým napadnutím poškodeného na ulici - mieste verejnosti prístupnom, sa dopustil výtržnosti.

Obžalovaný popieral spáchanie žalovaného skutku spochybňovaním výpovede poškodeného zdôrazňovaním niektorých jeho tvrdení. V tomto smere je potrebné konštatovať, že každú výpoveď je potrebné hodnotiť ako celok, nie vytrhávať z nej určité časti a len tieto hodnotiť. Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa sa správne zaoberal a posudzoval celkovú výpoveď poškodeného (strany 3-4, 5-6) - ako priameho dôkazu, z ktorej aj správne vyvodil záver o tom, že i keď uvádzal, že ho zbili obaja T., zranenia uvedené v skutkovej vete mu spôsobil výlučne obžalovaný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že výpoveď poškodeného súd I. stupňa správne hodnotil aj s poukazom na horecítovaný objektívny znalecký dôkaz, čo viedlo k správne skutkovému záveru o jednom údere päťou obžalovaného do tváre poškodeného. Správne v tomto kontexte a smere súd I. stupňa vyhodnotil aj výpovede svedkov E. i svedkyne L.. Pretože ani tu nezistil odvolací súd žiadne nedostatky, odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

I keď odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje výslovne právne úvahy o tom, že súd I. stupňa sa zaoberal aj § 10 Tr. zák., je možné tieto odvodiť z konštatovaní o naplnení formálnych znakov skutkovej

podstaty žalovaného prečinu v spojení s faktami zistenými ohľadne osoby obžalovaného, predovšetkým postihom za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. o priestupkoch fyzickým útokom v roku 2013. Posudzujúc spáchaný prečin v týmto faktom nemožno považovať závažnosť prečinu za nepatrnú.

Čo sa týka odvolania poškodeného, už v predchádzajúcom uznesení odvolací súd poukazoval na chyby a nedostatky súdu I. stupňa v rámci tzv. adhézneho konania pri rozhodovaní o náhrade škody. Súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že poškodený nárok na náhradu škody neuplatnil do skončenia vyšetrovania. Len takéto odôvodnenie nepovažuje odvolací súd za správne a dostatočné.

Základnou podmienkou pre vyslovenie povinnosti obžalovaného nahradíť poškodenému škodu, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, v trestnom konaní je to, že nárok na náhradu škody musí byť uplatnený riadne a včas (§ 46 ods. 3 Tr. por.).

Podľa tohto ustanovenia poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradíť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam poškodeného, odvolací súd zistil, že poškodený bol v prípravnom konaní poučený o spôsobe i lehote na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní (č.l. 74, 75). Vo vyjadrení zo dňa 21.05.2015 a 29.02.2016 (č.l. 69,75) uviedol, že „nárok na náhradu škody si uplatňuje v plnej výške“. Na hlavnom pojednávaní dňa 14.06.2016 (č.l. 191) poškodený uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody v sume 4375,80 eura. Už vtedy bolo súdu I. stupňa zrejmé, že uplatnený nárok na náhradu škody poškodeného v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania, nie je uplatnený riadne, keďže neobsahoval dôvody nároku ani jeho aspoň minimálnu výšku. Jeho konvalidácia konkrétnou výškou poškodeným na hlavnom pojednávaní bola prednesená po uplynutí uvedenej zákonnej lehoty. Preto už v tomto momente mal rozhodnúť, že poškodeného s takýmto nárokom na náhradu škody nepripúšťa do konania (§ 46 ods. 3, 4 per analogiam Tr. por., poškodenému by však zostali zachované jeho práva v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por.).

Pretože uplatnenie práva na náhradu škody je výsostne subjektívne právo poškodeného na ktoré sa viažu určité zákonné podmienky, ktorých dodržanie je na poškodenom, nemôže súd o ňom rozhodovať ex offo. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zistil, že poškodený svoj nárok na náhradu škody neuplatnil riadne - čo do dôvodov i výšky a preto o ňom ani nebolo možné rozhodovať a to ani jeho odkázaním s nárokom na civilný proces. Poškodenému však nič nebráni uplatniť si svoj nárok na náhradu škody v civilnom konaní.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste zistil, že súd I. stupňa správne u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a preto pri ukladaní trestu postupoval správne podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a v rámci zákonnej trestnej sadzby - až na 3 roky odňatia slobody, obžalovanému uložil správny východný trest odňatia slobody v jednej tretine zákonnej trestnej sadzby. Správne zistil aj splnenie zákonných podmienok pre podmienený odklad výkonu tohto trestu a to s určením primeranej skúšobnej doby.

Výrok o náhrade škody v prospech zdravotnej poisťovne Dôvera je správny a zákonný.

Odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku všetky odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 141 ods. 2 Tr. por.).